

SEGÍTSÜNK EGYMÁSON!

**A várakozó betegek érdekében — Városrész — húsbolt nélkül
Kerékpárosok a gyalogjárdán — Rossz kútjavítás
Kerthelyiséget az italbolt elé!**

Jóleső érzéssel tapasztaltam — habár ritkán járok az SZTK-ba —, hogy a rendelőintézet milyen komolyan fejlődött. Nem mulaszt-hatom azonban el, hogy ne tegyem szóvá: a körzeti rendelőők várószobáiban helyezzenek el egy számozott blokkot. A betegek érkezési rendben szakítanak le a sorszá-mot, s akkor nem fordulna elő, hogy a várakozók előtt mások, ügyesebbek a rende-lőbe bemenjenek. Ez segítséget jelentene a betegek szá-mára, nem kellene az ajtó-nál állni, nehogy megelőzzön valaki.

Bernátski Ferenc,
Ságvári u. 6.

★

Megszüntették a József Attila sugárút elején levő húsboltot. Ezzel az intézkedés-sel a Szilléri sugárút, Szent István tér és a Széchenyi tér vonalától a Tisza felé eső városrész utolsó húsboltja is «kimúlt». Jogos az itt lakó sok ember kifogása; helytele-nítik ezt az intézkedést. Az említett helyen a fűszer- és

csemegebolt kibővítése ugyan helyes, azonban ötperces tá-volságon belül még legalább hat élelmiszerboltot lehet ta-lálni a környéken, hentes-üzletet pedig egyet sem. Ez nem célszerű, és arra kér-jük a vállalatot, hogy bizto-sítsanak Felsőváros számára húsboltot.

N. K.

★

A Petőfi Sándor sugárút felbontása óta egyes kerékpá-rok veszélyeztetik a gyalog-járók testi épségét, a játszad-ozó gyermekek életét. Ugyanis a járdán száguldoz-nak, sőt követelik a helyet, s ha figyelmeztetik őket, nyomdafestéket nem tűrő hangon válaszolnak. Még a megrakott triciklik is a járdán közlekednek: szigorúbb ellenőrzést és eljárást ké-rünk a Petőfi Sándor sugár-úton, amíg elkészül az új úttest.

Kalász Sándorné,
Faragó utca 14.

★

Egy hónappal ezelőtt az In-gatlankezelő Vállalat körze-

ti házkezelőségétől kint jár-tak a Juhász Gyula 5/b alatt. Felülvizsgálták a lakásokat, összeírták a lakók jogos ké-relmét. Elsősorban a kút ja-vítását kértük, meg is csinál-ták, de nincs köszönet ben-ne: egy hét múlva a cső el-repedt, állandóan folyik, nem lehet elzárni. Ez víz-pazarlás. Eppen ezért közös érdek, hogy ezt a hibát meg-szüntessék.

Sándor Máttyás és
lakótársai

★

Itt van a szép idő, és az emberek szeretnek a szabad-ban tartózkodni. Ez volna a kívánságuk azoknak is, akik Újszegeden a balfasori »Ker-tész« italboltba járnak. Az egyik este betértem a kicsi bolt helyiségbe, ahol több asz-tal van és összezsúfolódnak a vendégek. Mennyivel jobb lenne, ha barátságosabbá tennék ezt a söntést, az épü-let előtt levő udvart rend-behoznák, oda tennék ki az asztalokat és a székeket. Ilyen kerthelyiségbe bizonyá-ra szívesebben mennének az emberek, mint a füstös, szűk kocsmába.

M. K.

újszegedi olvasó

Egy felszólalás és egy levél visszhangja az újszegedi szövőgyárban

»Valami hiba van a mű-szaki gárdával a szövőde-ben« — mondta Kispéter Fe-rencné, a Textilipari Dolgo-zók Szakszervezetének me-gyei küldötttervezetén. Ezt bizonygatta egy levélírónk is. A két vélemény kivonatát közöltük lapunkban. Kevés írás váltott ki mostanában olyan széles visszhangot az Újszegedi Kender-, Lenszövő Vállalatnál, mint ez. A mun-kások és más üzemrészek ve-zetői gépek mellett, a szövő-dei művezetők a vállalati klubban beszéltek meg a le-írt megállapításokat. Az ér-tékelők egyik-másik csoport-ja szélsőséges véleményt al-kotott. Ezért írunk a vissz-hangról is.

Mindenekelőtt leszögezzük: személy szerint lehet rokon-szenves, vagy ellenszenves a szövődei művezetők néme-lyike. Mindannyian együt-tvéve jól dolgoznak. Közöttük természetesen Szűcs Gyula, Szélpál László, Kiss Antal, Daróczi István és Bozóki Jó-zsef is. Valamennyien be-csületes emberek, de nem hi-bátlanok. Kétségtelen, hogy okozhattak munkatársaiknak kellemetlen perceket, vélt vagy igaz sérelmeket. De partijaik eredményei, a dol-go-zók jó munkája mellett az ő érdemeik is.

A halk szó célja

Persze, ezt olvasva egyik-másik munkásno azt mond-hatja: az én művezetőm ilyen, meg olyan hibát köve-

tett el. Lehet. De bizonyára a hibákat emlegetők, a fel-szólaló szövönök, a levélíró és mi magunk, a művezetők szigorú bírálói sem vagyunk csálthatatlanok. Velünk is megesik, hogy kissé szubjek-tíven ítéljük meg a hibákat. Mindezt nem azért írjuk le, hogy a művezetők bármelyi-kének hibáit mentegessük, sőt e mostani halk szó célja éppen a legfontosabb kér-deések megvilágítása.

Voltak, akik a művezetők klubbeli tanácskozását a »rokonok« értekezletének tar-tották, Mórincz ismert regé-nyére utalva. Nemcsak azért, mert test-vérek dolgoznak itt — mint a Bozókiaiak —, vagy házasa-társak — mint Szélpál Lász-ló művezető és felesége —, ha-nem azért is, mert a barátok köre tekintett nélkül egymás hibáira, »véd és dacsözvet-ségben« óvja egymás érdekeit, és támad bárkit, aki »szövet-ségeiket« bírálja. Ez sajna-latos és szomorú jelenség. Bizonyára erre gondolt Kiss Ferenc, az üzem főmérnöke is, amikor azt mondta a mű-vezetőknek:

— Eddig sohasem tudtuk mindannyiunkat összehozni a legfontosabb megbeszélé-sekre sem. Most azonban, hogy bírálat érte egy-két tár-sukat, ugyancsak összefogtak. A jövőben ilyen összefogást várunk a mindennapi mun-kában is.

Vannak akik a rosszértel-mű összefogás konkrét meg-nyilvánulási formáját lát-ják abban, hogy a műveze-tők kijelentették: nem tud-nak együtt dolgozni a kül-döttgyűlésen annak idején felszólaló Kispéter Ferencné-vel, mert mint műhelytitkár, állandóan beleszól munká-jukba.

Rekordot állítottak fel

Megkérdézheti bárki: ha rosszértelmű összefogás tá-madt a művezetők között, ak-hallgatása, vagy letagadása. S a nyílt szó — amelyre Molnár János igazgató és Szőgi Antal párttitkár is azt mondta, hogy sok igazság van a levélíró szavaiban — ha tartalmaz is túlzást, nem azonos a »fúrással«, s hely-telen, hogy az egyik műve-zető úgy magyarázza.

— Nem olyan könnyű ez, hiszen a művetők kulcsembe-rek, s ha nagyobb nézetel-térés támad a vállalatveze-tés és közöttük, könnyen ne-hézséget okozhatnak a ter-melésben.

Nehézség okozásról azon-ban szó sincs — ezt elsősor-ban a szövőde utóbbi napo-kban elért szép eredményei is bizonyítják. Nos, ha ebben csak kis része van is az új-ságikkben közölt vélemé-nyeknek és ha a »csak azért is megmutatjuk« jelszó, ser-kentette a művezetőket e szép siker elérésére, akkor ez a »dacsözvettség« nem rossz dolog. Ennek ellenére az a véleményünk, hogy fel kell számolni néhány helytelen nézetet. A többi között azt, hogy a művezetőknek jogaik és kötelességeik időnként go-romban beszélni a dolgozók-kal. Ennek az abszurdum-nak például Szélpál László művezető adott hangot a cikk megjelenését követő beszél-getésen. Azt mondotta:

— Elismerem, hogy a múlt-ban olyan hangot használ-tam, amiért megsértődtek a szövönök, de olykor ez kö-telességünkhöz tartozik.

Mikor Szélpál Lászlót, fi-gyelmeltettük e nézet hely-telenségére, rögtön azt vála-szolta, hogy nem így gon-dolja ő. Mivel egy másik művezető is hasonló nézetet vallott, miszerint »amilyen az adjon isten, olyan a fog-adj isten« a szövönökkel való szóváltásban — s ezt többen helyeselték —, nem hagyhatjuk szó nélkül.

Igénylik a szép szót

Az emberek közötti érint-kezésben használt hangról, a rossz modorról van szó, amely a múltból, a felsza-badulás előtti korszakból maradt vissza. A mi társa-dalmunk, s ezen belül az új-szegedi szövönök sem tűrhe-tik el, hogy a mégoly jo-gos felelősségre vonás, vagy

figyelmeztetés hangja is el-lentmondjon rendünk, éle-tünk alapvető emberiség-gének. Eszünk ágában sincs előkotorni valahonnan a harmincas évek oly sokszor gúnyosan fogadott plakátját, amelyen egy feszület alatt állt az írás: »Ne káromold!«. Nem követeljük az egymás közötti érintkezésben a rossz-gicces regények álszent és hamis úri modorát sem. A szövönök sem igénylik, hogy Szélpál László művezető ke-zitcsokolommal köszönjön nekik, mint ahogy ezt időn-ként megteszi, de állandóan igénylik a szép szót. S ha így beszél velük a művezető, ak-kor sokra képesek.

— Elég volt nekünk csak annyit szólni: — mondja Gár-gyánné, az egyik szakszerve-zeti bizalmi — asszonyok, ha egy kicsit többet csinálunk, akkor én kapok pré-miumot. S mi többet csinál-tunk.

A munkásembernek ma már nem elég, hogy az Új-szegedi Kender-, Lenszövő Vállalatnál megkeresi a meg-élhetésre, a szorakozásra vá-lót. Mást is keres: embérsé-get. Jókedvű kollektívában akarnak dolgozni — s joguk van hozzá. De a kollektíva vidámságát nem a Bozókí-fé-le tréfákkal akarják megte-rementeni. A tréfa is kell, de csak a jó ízlés határán be-lül, mert nem mindenki lel-kesült például az április elsejei Bozókí-féle »kinevezé-sen«. Régi munkást nevezett ki új beosztásba a vállalat-vezető nevét felhasználva.

A vezetők lejárata?

Valahányszor éles hangon tárjuk fel a hibákat, szinte mindannyiszor felhangzik a visszavágása: ez a vezetők lejárata. A mi vezetésün-ke Újszegeden sem a hibák megírása járhatja le, hanem egyedül a bajok elkenése, el-hallgatása, vagy letagadása. S a nyílt szó — amelyre Molnár János igazgató és Szőgi Antal párttitkár is azt mondta, hogy sok igazság van a levélíró szavaiban — ha tartalmaz is túlzást, nem azonos a »fúrással«, s hely-telen, hogy az egyik műve-zető úgy magyarázza.

— Minket, művezetőket ebben a gyárban 1945 óta fűrnak — mondotta az illető. Mit mondhatunk erre? Ilyet állítani politikai szűklátókö-rűség. Ezért jó lenne, ha a jövőben többet törődne a művezetők politikai tovább-képzésükkel, ha jobban be-kapcsolódnának a párt és szakszervezeti munka sodrá-ba, amitől néhányan még tá-vol tartják magukat.

Képesek előrelépni

Igy gyűrűznek a vélemé-nyek a szövődei művezetők körül, mintegy jelezve: tisztázzuk a problémákat. A vá-lalat vezetői nyílt szóval, megjelölve a hibákat és a hibát vétőket, mondják el bíráló megjegyzéseiket a jövőben. Ez a művezetők ké-rése is. Szélpál László mon-dotta, hogy a múltban a vállalat vezetősége többnyire név nélkül bírálta a műveze-tőket. Régi tapasztalat azon-ban, hogy a személytelenül elhangzott bírálatot könnyen úgy vehetik: ez nem nekünk szól.

— A szövődeben akkor lesz csak változás, előrehaladás a tenulásban, a továbbképzés-ben, ha majd a fiatal műve-zetők hangja érvényesül — mondja Molnár János igaz-gató. Bizonyára több évi ta-pasztalatát tömörítette ebbe a keserű mondatba. De azért úgy gondoljuk, velünk együtt hiszi: nem kell ezt még vég-legesen kimor-áni, hiszen a művezetők, ha van is több helytelen nézetük, képesek előrelépni. S ha lépnek, rö-videsen ebben az üzemrés-zben is megteremtődnek a szocialista üzemrészcím el-nyerésének feltételei, mint a szárazkiszűrtben és a stop-polóban.

Nagy Pál

Új módszerek az egyetemi levelező oktatásban

Hasznosnak bizonyultak a szakszemináriumok

A felsőoktatás továbbfej-lesztésének egyik legfonto-sabb feladata a tananyag és az oktatás módszereinek tö-kéletesítése. Ennek a feladat-nak a megvalósítása érdeké-ben a nappali tagozatú hall-gatók számára számos javas-lat készült és került is meg-valósításra. Oktatási rend-szerünk továbbfejlesztése kö-telezően írja elő új módsze-rek, formák kialakítását a levelező oktatás területén is. Indokolja ezt elsősorban az, hogy a termelő munkában résztvevő dolgozók, alkalma-zottak továbbtanulásának fontos formája — a jövőben egyre szélesebb körben szer-vezendő — a levelező okta-tás.

A színvonal emeléséért

A felsőoktatási reform alapelvei az egyetem fontos feladatává teszik a levelező oktatás színvonala emelésé-nek követelményét, eredmé-nyességének fokozását és a tagozat általános fejleszté-sét.

Az előbb említett célkitű-zések megvalósítására hozott intézkedések közül megem-líthető pl. a Jogász Szövet-ség és az egyetem irányítá-sával működő konzultációs központok, a tananyag leg-fontosabb részeinek magne-tofonszalagra történő felvé-tele és eljuttatása a közpon-tokba stb. A reformban megjelölt szempontok figye-lembevételével a tanulmá-nyok megkönnyítése, az anyag jobb elsajátítása és behatás szakismeret szerzé-se érdekében új kísérleti módszerként szervezte meg a most befejeződött tanév II. félévében az Állam- és Jog-tudományi Kar polgári, jogi tanszéke a levelező hallgatók szakszemináriumát.

Három vitaülés

A levelező hallgatók tan-tervében — a nappaliaktól eltérően — nem szerepel gyakorlati foglalkozás, vagy pedig az anyag szeminárium-szerű megbeszélése, de je-lenleg nem vesznek részt a különböző jogi munkaterüle-teken végzendő külső gya-korlati foglalkozásokon sem. Ezeket figyelembe véve kez-dő lépésnek tekintendő ez a kísérlet; a hallgatók vita-

készségének, szakmai ismere-teik bővülésének igen alkalm-as fórumai voltak azok az ülések, amelyek témájuknál fogva egyébként is érdeklő-désre tartanak számot.

A szemináriumok napi-rendjén a mai étellel szoro-san összefüggő, mindennapi kérdések kerültek megbeszé-lésre, s az elméleti és gya-korlati problémák igen szerencsés összhangban jelen-keztek. A félév folyamán három vitaülésre került sor dr. Kemenes Béla tanszékve-zető irányításával. Az első előadást »A lakásbérleti jog-viszony keletkezése és meg-szűnése« címmel Kerepesi József, a másodikat »A be-ruházások megvalósítását szolgáló polgári jogi eszék-zők« címmel Khiesz Gézáé, a harmadikat »A termelési szerződések gyakorlati problémái« címmel Ábrahám Antalné levelező hallgató tartotta.

Tekintettel arra, hogy a szakszeminárium bevezetése kísérleti jellegű, a témák megválasztásánál elsősorban gyakorlati problémák meg-beszélése volt a cél. A ké-sőbbiek során a gyakorlati kérdések megvitatása mellett sor kerül bizonyos elméleti kérdéseknek a megvitatásá-ra is. Mindhárom előadó té-mája szorosan kapcsolódott hivatali munkaterületéhez és ezért a gyakorlati példákkal alátámasztott előadások és az ahhoz kapcsolódó elméleti kérdések felvetése, megvita-tása a résztvevők számára igen hasznosnak bizonyult.

Sok hozzászóló

A levelező hallgatók nagy érdeklődéssel fogadták ezen új oktatási formának beveze-tését; a II—V. évfolyam hall-gatói közül 46 hallgató je-lentkezett a szemináriumra. Az új oktatási formának a hasznosságát bizonyítja az a körülmény is, hogy a meg-tartott foglalkozások mind-egyikén a résztvevő hallga-tók igen nagy számban hoz-zászoltak az előadáshoz és sok érdekes elméleti és gya-korlati kérdést vetettek fel.

A kar a jövő tanévben — a jelenlegi félév tapasztala-tai alapján — ezt az új ok-tatási formát továbbfejlesz-teni kívánja.

Gyermekjátékok színes alumíniumból

(Somogyiné felv.)

A napokban szerelték fel a fényképfelvételünkön bemu-tatott alumínium eloxáló berendezést a Tömegcikk-készítő KTSZ Zákány utcai telepén. A szövetkezet eddig is gyártott alumíniumból gyermekjátékokat, apró edény-kéket, melyek tetemes része külföldre is elkerült. Ebben az új — laboratóriumnak is beillő — műhelyben azonban a korábbinál sokkal tetszetősebb külsővel gyárthatják majd őket. A különböző vegyi anyagokkal teli kádakban először tükörsimára maratják az edények felületét, majd élénk színekre eloxálják, festik. Az új berendezés aránylag nem került sokba, a beszerzéséhez és a helyiség felépítéséhez szükséges pénzüsszeget saját erejéből teremtetten elő a szö-vetkezet. Jelenleg próbáuzemmel kísérletezik ki a legjobb munkafogásokat, s rövidesen rátérnek a színes alumínium játékok sorozatgyártására.